

писмо отъ правителството, че го прави пълномощенъ наследникъ на всичкото си иманье.

И ожененъ може да се усынови: напр. дѣдо Славчо отъ с. Кара-Орманъ, като останж безъ дѣца прибра Тодя Геновъ ожененъ и го осинови. Дѣдо Славчо попита за това по-стари хора въ селото: дѣда Момчила, дѣда Тодора, дѣдо Петка и пр. и тѣ му дадохъ право, че е бивало въ старо врѣме такова усыновление и той го направи. Усыновенитѣ повече се гледа да бждатъ роднина и носятъ името на усыновителя. Тѣ носятъ още име: *усыновенъ*, *храненикъ* и *оллукъ*. Обряди и обичаи за усыновлението по насъ нѣма, или азъ не знамъ. Усыновений има фамилярното име на усыновителя.

Правдинитѣ и длъжноститѣ между усыновительтъ и усыновений сж горѣ долѣ както между баща и синъ. Усыновительтъ ще храни и облича усыновений си синъ, ще го ожени и ще се грижи за бжднината му, а той ще му работи и на старостъ ще го гледа добрѣ, като сжщи баща.

Зетъ на приводъ се казва: когато нѣкой човѣкъ нѣма мъжско чадо, а само женско, той като ожени момчето си прибира и зетѣтъ у дома си, работятъ заедно и на старостъ прѣдава всичко на зетя и дъщеря си и тѣ гледатъ добрѣ старитѣ си баща и майка и подиръ смъртъта ставатъ имъ наследници на всичко. Ако има ближни наследници (меразчии), тогава се дава оздравително писмо, както на усыновецъ, така и на зетъ приведенъ.

Хисарско. — Храненици сж ония момчета, които ги взематъ нѣкои за синове, а тѣ да имъ сж чужди или само близки роднини. Усыновительтъ обыкновенно оженва храненика си и му приписва имота си.

Зетъ на приводъ е туку кажи сжщото. Разницата е, че зетѣтъ се довежда отъ внѣтъ, а синѣтъ се оженва въ къщи.

Настойничество (опека).

Въпросъ 47. — *Кой бере грижа и настоява за сирацитѣ подиръ смъртъта на баща имъ? Какъ наричатъ тогова настойника? Кой прибира тѣхнитѣ пари и кой управлява имота на дъцата? Все едно ли е ако е жива или умрѣла майката?*